

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Kozłowska-Czabańska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2016 r. w W.

sprawy P. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania P. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 30 kwietnia 2015r., nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że obejmuje P. M. (1) obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 15 grudnia 2014 roku oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 2015 roku jako osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz P. M. (1) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

P. M. (1) w dniu 1 czerwca 2015 r. wniosła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-P.

w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 30 kwietnia 2015 r., znak: UBS/RO/(...) w przedmiocie stwierdzenia, iż nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez stwierdzenie, że podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu

i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu oraz o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. Wnioskodawczyni zarzuciła zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że prowadzi działalność gospodarczą dla pozoru jedynie w celu wyłudzenia świadczeń z ubezpieczenia społecznego (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 25 czerwca 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy podniósł, że w toku postępowania wyjaśniającego ubezpieczona nie przedstawiła dowodów potwierdzających faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej, ponieważ nie uznano przedłożonych przez nią rachunków za świadczone usługi. Oddział wskazał, że odwołująca nie dokonała również zakupu żadnego towaru ani sprzętu. Zdaniem organu rentowego z okoliczności sprawy wynika, że jedynie stworzono formalne ramy prowadzenia działalności gospodarczej w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, a zarejestrowana działalność nie jest wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedstawione wyżej okoliczności w ocenie organu rentowego dają podstawy do stwierdzenia, iż zgłoszenie do ubezpieczeń i zadeklarowanie bardzo wysokiej podstawy wymiaru składek miało charakter pozorny w rozumieniu art. 83 k.c. i naruszyło zasady współzycia społecznego w myśl art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z FUS. Wobec powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że odwołująca nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 15 grudnia 2014 r. oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 1 stycznia 2015 r. (k. 9-12 a. s.).

Sąd w toku postępowania wyjaśniającego ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pismem z dnia 3 marca 2015 r. zawiadomił odwołującą na podstawie art. 61 § 1 i § 4 oraz art. 50 § 1 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

o wszczęciu postępowania, zmierzającego do ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie organ rentowy wezwał ubezpieczoną do udzielenia informacji i przesłania dokumentacji świadczącej

o wykonywaniu przez nią działalności gospodarczej (akt ZUS).

Od dnia 15 grudnia 2014 r. ubezpieczona prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P. M. (2) przy ulicy (...) (1) 49 lok. 7, 05-077

w W.. Jako rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji

i (...) o Działalności Gospodarczej wskazana została opieka dzienna nad dziećmi (88.91 Z) (akta ZUS).

Odwołująca w ramach świadczonych usług wystawiła rachunki na rzecz W. K. w dniu 26 stycznia 2015 r. w kwocie 300,00 złotych, w dniu 30 stycznia 2015 r. w kwocie 250,00 złotych i w dniu 6 lutego 2015 r. w kwocie 350,00 złotych oraz na rzecz M. S. w dniu 26 lutego 2015 r. w kwocie 400,00 złotych (rachunki (...) akta ZUS).

Odwołująca dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 15 grudnia 2014 r. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W dniu 1 stycznia 2015 r. wnioskodawczyni przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Za okres od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 13 lutego 2015 r. oraz od dnia 16 lutego 2015 r. do dnia 20 lutego 2015 r. P. M. (1) wystąpiła

z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego. Za styczeń i luty 2015 r. odwołująca opłaciła należne składki na Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz Funduszu Pracy. Po upływie niepełnych dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia do ubezpieczeń z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, tj. od dnia 11 lutego 2015 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy w związku z chorobą (okoliczność bezsporna).

W oparciu o powyższe ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 30 kwietnia 2015 r., nr: (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 i art. 38 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U.

z 2015 r., poz. 121 j.t.) stwierdził, że od dnia 15 grudnia 2014 r. odwołująca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz, że od dnia 1 stycznia 2015 r. nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu. W zaskarżonej decyzji organ

rentowy wskazał, że wnioskodawczynie nie dokonała zakupu żadnego towaru ani sprzętu, a zebrany materiał dowodowy nie potwierdza, że podjęto działalność gospodarczą w celu zarobkowym.

W ocenie organu rentowego w toku prowadzonego postępowania nie zostały przedstawione dowody potwierdzające faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej, ponieważ za takie nie można uznać przedłożonych rachunków za świadczone usługi. Zdaniem Oddziału

z okoliczności sprawy wynika, że jedynie stworzono formalne ramy prowadzenia działalności w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych i nie była ona wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły oraz nie została założona w celach zarobkowych.

Sąd w toku postępowania sądowego ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. była zatrudniona w ramach umowy zlecenia u W. K.. Do jej zakresu obowiązków należała opieka nad dzieckiem za wynagrodzeniem 1700,00 złotych brutto. Wnioskodawczynie osiągała przychód z prowadzonej działalności gospodarczej w styczniu 2015 r. w kwocie 700,00 złotych, a następnie około 1200,00-1300,00 złotych miesięcznie. Do jej zakresu obowiązków należało zajmowanie się najmłodszym dzieckiem W. K., robienie posiłków dziecku i czasami całej rodzinie oraz wychodzenie na spacer z dzieckiem. Odwołująca przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą w maju 2015 r. i kontynuowała je do końca ciąży. P. M. (1) zapłaciła składkę od kwoty 9000,00 złotych w styczniu 2015 r., a następnie jedynie kwoty po 450,00 złotych. (zeznania odwołującej k. 72 a. s. zeznania świadka W. K. k. 44 a. s., umowa zlecenia reaktywująca k. 31 a. s.).

Należne składki wykazane w deklaracjach złożonych przez wnioskodawczynię na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresie od grudnia 2014 r. do września

2015 r. zostały uiszczone. Za październik 2015 r. odwołująca dokonała wpłaty składki wyłącznie na Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego. Za grudzień 2014 r. nie wykazano składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. W dokumentach rozliczeniowych wykazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za grudzień 2014 r. w kwocie 276,42 złotych, za styczeń 2015 r. w kwocie 9897,50 złotych oraz od lutego do września 2015 r. w kwotach po 525,00 złotych. Odwołująca nie pobierała świadczeń

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z uwagi na niepodleganie ubezpieczeniu chorobowemu (pismo procesowe organu rentowego z dnia 11 grudnia 2015 r. k. 35 a. s.).

Dodatkowo odwołująca w ramach świadczonych usług wystawiła rachunki na rzecz W. K. również w dniu 13 marca 2015 r. w kwocie 400,00 złotych, w dniu 13 kwietnia 2015 r. w kwocie 400,00 złotych i w dniu 30 kwietnia 2015 r. w kwocie 500,00 złotych (rachunki (...) k. 52-54 a. s.).

Firma (...) S.A. za pośrednictwem młodszej księgowej K. Ł. świadczyła usługi księgowe dla wnioskodawczynie od dnia 1 stycznia 2015 r. do stycznia

2016 r. Odwołująca w związku z powyższym wystawiała faktury w kwocie 1,00 złoty netto za okres od stycznia 2015 r. do czerwca 2015 r. oraz od sierpnia 2015 r. do października

2015 r. (faktury VAT z dnia 31 stycznia 2015 r., z dnia 28 lutego 2015 r., 31 marca 2015 r., 30 kwietnia 2015 r., 31 maja 2015 r., 30 czerwca 2015 r., 31 sierpnia 2015 r., 30 września 2015 r., 17 listopada 2015 r., zeznania świadka K. Ł. k. 58-70 i 71-72 a. s.).

Odwołująca na dzień orzekania w sprawie prowadziła w dalszym ciągu swoją działalność gospodarczą. Nigdy jej nie zawieszała ani nie wyrejestrowała. W 2015 r. wnioskodawczynie osiągnęła przychód około 3000,00 złotych. P. M. (1) ze swoimi usługami ogłasza się za pomocą Internetu (zeznania P. M. (1)

k. 72 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt rentowych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, między innymi na podstawie dokumentów złożonych przez odwołującą oraz jej zeznań. Powołane przez Sąd dowody

z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności

z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające walor dowodowy i ustalić na ich podstawie stan faktyczny.

Jednocześnie Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom przesłuchiwanym świadkom: W. K. i K. Ł.. Zdaniem Sądu złożone zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały. Potwierdzały one wersję przedstawioną przez odwołującą, przynajmniej w części dotyczącej tych okoliczności, które były świadkom znane. Treść płynąca z zeznań zawnioskowanych świadków była zgodna z dokumentacją zgromadzoną w toku niniejszego postępowania.

Zatem Sąd uznał tak ustalony stan faktyczny za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Na marginesie Sąd wskazuje, że nie ustalił stanu faktycznego w oparciu o złożoną deklarację podatkową za rok 2015 dotyczącą odwołującej na okoliczność prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Dokumentacja ta została bowiem złożona po zamknięciu rozprawy przez Sędziego referenta, a więc jako spóźniona podlegała pominięciu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. M. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 30 kwietnia 2015 r., znak: UBS/RO/(...), jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia 15 grudnia 2014 r. i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 stycznia 2015 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Aby rozstrzygnąć powyższą kwestię, należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j.t.), zwana dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi, przy czym za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uważa się:

- 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych,
- 2) twórcę i artystę,
- 3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:
 - a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
 - b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej,

5) osobę prowadzącą publiczną lub niepubliczną szkołę, inną formę wychowania przedszkolnego, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

W świetle art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, a zatem również osoby prowadzące pozarolniczą działalność, skoro ustawodawca nie wymienił tej kategorii ubezpieczonych w ust. 2 i 3. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą obejmowane są także ubezpieczeniem chorobowym, lecz na ich wniosek (art. 11 ust. 2 ustawy).

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 j.t.), co oznacza, że definicja ta powinna być traktowana jako powszechnie obowiązujące rozumienie tego pojęcia w polskim systemie prawnym. Działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej (art. 4 u.s.d.g.). Definiując działalność gospodarczą, wskazuje się na pewne jej cechy, tj. zarobkowy charakter, ekonomiczną klasyfikację, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania w sposób zorganizowany i ciągły.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, „obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika każdorazowo z faktycznego prowadzenia tej działalności. Tym samym do powstania obowiązku ubezpieczenia wymagane jest rzeczywiste wykonywanie działalności zarobkowej, realizowanej w sposób zorganizowany i ciągły. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu w celu zarobkowym działań określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z tym, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa 1928/12)

W niniejszej sprawie zatem Sąd winien był rozważyć, czy zostały spełnione kryteria wykonywania działalności gospodarczej, jakimi są jej zarobkowy charakter, zorganizowanie i ciągłość. Dopiero spełnienie tychże przesłanek kumulatywnie upoważniałoby Sąd do zmiany zaskarżonej decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i objęcie ubezpieczeniem społecznym odwołującej. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, który twierdził, że wnioskodawczyni założyła działalność gospodarczą z premedytacją dla celu wyłudzenia świadczeń, co wiązałoby się bezpośrednio z naruszeniem przepisu art. 58 § 2 k.c.

Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona podejmowała w sposób ciągły i zorganizowany czynności w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołująca w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym, a także w trakcie postępowania sądowego przedstawiła rachunki, które wystawiała M. S. oraz W. K. za świadczone przez siebie usługi. Dokumentacja złożona

przez ubezpieczoną świadczy jednoznacznie o faktycznym wykonywaniu przez nią działalności. Ponadto świadek W. K. zeznając przed Sądem potwierdził, że P. M. (1) wykonywała czynności w zakresie tożsamym, jakie wynikały bezpośrednio

z wpisu do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej. Sąd doszedł do wniosku, że wnioskodawczyni opiekowała się dzieckiem i dodatkowo wykonywała obowiązki związane z prowadzeniem domu takimi, jak ugotowanie obiadu. W tym zakresie Sąd z całą stanowczością dał wiarę zeznaniom świadka, gdyż jego oświadczenia były logiczne i uzupełniały się wzajemnie z dokumentacją złożoną przez odwołującą w postaci wystawionych rachunków. Dodatkowo Sąd doszedł do wniosku, że o zorganizowanym charakterze działalności gospodarczej świadczy również relacja z biurem (...), którą P. M. (1) nawiązała w okresie pomiędzy styczniem 2015 r.

a styczniem 2016 r. Mając na celu faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej, przedsiębiorca korzysta z usług księgowego dla prawidłowego rozliczania się z Urzędem Skarbowym oraz z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych. Dokonanie takiej czynności w celu usprawnienia prowadzenia działalności gospodarczej jest zachowaniem powszechnym

w dzisiejszych czasach. Sąd zważył, że gdyby wnioskodawczyni w istocie nie miałyby zamiaru prowadzić działalności gospodarczej, to nie pod wynajęłaby biura księgowego do rozliczenia osiągniętych przez nią przychodów. Sąd również doszedł do przekonania, że odwołująca do tej pory prowadzi działalność gospodarczą. Sąd mając na względzie doświadczenie życiowe podkreśla, że praktyką często stosowaną przez podsądnych, którzy

w istocie mając za cel postawiony tylko i wyłącznie uzyskanie wysokich świadczeń

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jest zawieszenie bądź likwidacja działalności gospodarczej zaraz po przejściu na zasiłek macierzyński. W niniejszej sprawie ubezpieczona w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą w sposób zorganizowany i ciągły. Nie ma racji organ rentowy wskazując, że stworzono jedynie formalne ramy prowadzenia działalności gospodarczej mając na myśli zapewne wpis w Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej, ponieważ P. M. (1) nie dokonała zakupu żadnego towaru ani sprzętu. Sąd dokonując analizy rodzaju działalności gospodarczej ubezpieczonej, nie znajduje żadnych podstaw do twierdzenia, iż wnioskodawczyni była zdeterminowana do poczynienia odpowiednich zakupów w związku ze świadczonymi przez siebie usługami.

Jeśli chodzi o kolei o zarobkowy charakter działalności gospodarczej, to wskazać należy, iż ta cecha oznacza, że celem podjęcia działalności jest osiągnięcie zysku. Zysk

z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad stratami. Należy przy tym liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Mając jedynie na względzie, że działalność gospodarcza prowadzona przez ubezpieczoną przynosiła małe dochody, nie można uznać, że założona została jedynie w celu uzyskania publicznych pieniędzy z organu rentowego. Ponadto Sąd zważył, że wysoka podstawa wymiaru składek, została zadeklarowana przez odwołującą jedynie w styczniu

2015 r. Zaskarżona decyzja w rozpoznawanej sprawie dotyczyła tylko podlegania ubezpieczeniom społecznym i nie obejmowała wysokości świadczenia z ubezpieczenia społecznego, stąd sama wysokość zgłoszonej podstawy wymiaru składek nie miała znaczenia. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że po stronie płatnika istnieje uprawnienie do zadeklarowania dowolnej kwoty, w ustawowych granicach, jako podstawy wymiaru składek. Zdaniem Sądu, organ rentowy dokonał nieuprawnionej oceny niniejszej sprawy, powołując się na wysoką podstawę wymiaru składek, którą odwołująca faktycznie mogła zadeklarować. Jednocześnie Sąd zważył, że na potrzeby zainicjowanego postępowania wnioskodawczyni za pomocą dokumentacji w postaci wystawionych rachunków udowodniła, że osiągała zysk przed przejściem na zwolnienie lekarskie.

Okoliczność ciąży ubezpieczonej również pozostaje bez znaczenia dla oceny dokonanej w sprawie z uwagi na okoliczność, że działalność została faktycznie podjęta i była prowadzona, a ponadto z uwagi na fakt, iż kobieta w ciąży nie jest wykluczona z kręgu osób, które mogą założyć i prowadzić działalność gospodarczą. Dlatego też kobieta będąca w ciąży nie może być pozbawiona prawa do założenia działalności gospodarczej. W momencie rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w styczniu 2015 r. wnioskodawczyni znajdowała się w ósmym tygodniu ciąży. Odwołująca kontynuowała prowadzenie działalności gospodarczej do połowy maja, a więc będąc już w siódmym miesiącu ciąży.

W związku z tym Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca była zdecydowana świadczyć swoje usługi. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego, „podjęcie działalności gospodarczej w ósmym miesiącu ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt I UK 235/13) Zatem Sąd nie znalazł podstaw do wyłączenia odwołującej z ubezpieczeń społecznych, gdyż jej postawa udowodniona w toku postępowania za pomocą dowodów

w postaci dokumentacji oraz jej zeznań i świadków prowadzi do przekonania, że P. M. (1) faktycznie opiekowała się dziećmi w ramach świadczonych przez siebie usług.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego na podstawie poczynionych ustaleń, należy stwierdzić, że działalność gospodarcza ubezpieczonej spełnia wszystkie cechy działalności gospodarczej, jakimi są: zarobkowy charakter, zawodowy charakter oraz sposób jej wykonywania. Zarzuty organu rentowego kwestionujące fakt prowadzenia działalności i tym samym wskazujące na niepodleganie ubezpieczeniom społecznym okazały się chybione.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję stwierdzając, że odwołująca P. M. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega od dnia 15 grudnia 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz od dnia 1 stycznia 2015 r. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Sąd w punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z uwagi na fakt przegrania sprawy przez organ rentowy, zgodnie z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), Sąd Okręgowy, orzekł

o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. na rzecz P. M. (1) kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenie: (...)

MK